

augustisolen värmer lätt,
den lilla uteserveringen hyser de två,

nu talar de som det faller dem in,
berör dagen, gårdagen - och sen,

hon är skön, ser på honom,
säger ett avgörande: "är du glad?",

"jag är glad", säger han,
"samtidigt ängslig", så fager hon är,

gråsparvar nedanför bordet,
hon sitter framåtlutad mot de små,

bröd i handen, fördelar inget,
med självkänedom, utan ironi:

"visst är jag generös?"
han säger: "precis vad jag tänkte",

ja, de är i alla fall uppriktiga,
när hon lutar sig mot caféets vägg,

de tystnar, han är torr i munnen,
lutar sig mot väggen, också han,

mitt i tystnaden, säger han: "bra vägg",
stunden senare är teet uppdrucket,

de kramar om varandra, så smal hon är,
med hälsningar till nära och kära,

lite hårdföra hälsningar,
inte självklara, han ser sig inte om,

utan går vilse i kvarteret,
reserverad, i en frukost för livet